

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 15-10-35324 א.ש. טינה חברה לבניין בע"מ נ' רשות המיסים

בפני כבוד השופט גד גדעון

א.ש. טינה חברה לבניין בע"מ
ע"י ב"כ, עוה"ד יהודה שוקרון

המערערת

נגד

מנהל מע"מ באר שבע
ע"י ב"כ עוה"ד אמיר יחיא – פמד"א

המשיב

פסק דין

- 1 זהו פסק דין בערעור על החלטת המשיב, להטיל על המערערת כפל מס תשומות, ועל החלטתו
- 2 לראות את ספרי המערערת כבלתי קבילים, ולהטיל עליה קנס בגין אי ניהול ספרים כדן.
- 3 הוחלט לדחות את הערעור ולהלן הנימוקים.
- 4
- 5 2. המערערת הינה חברה פרטית העוסקת בעבודות בניין. המשיב ערך למערערת חקירה וביקורת
- 6 חשבונות אשר העלו, על פי קביעת המשיב, כי המערערת קיזזה מס תשומות על פי חשבוניות
- 7 מס שהוצאו לה שלא כדן, בתקופה שמחודש יוני 2008 עד חודש מרץ 2010. המדובר
- 8 בחשבוניות שהוצאו, על ידי שלושה עוסקים – חברת אזול לבניין והובלות בע"מ (להלן: "
- 9 "אזול"), חברת דרים למסחר חשמל בע"מ (להלן: "דרים") וחברת ח.ט. חשמל בניין בקבלנות
- 10 בע"מ (להלן: "ח.ט.") – לכאורה, בגין אספקת עובדים למערערת.
- 11
- 12 נקבע בהחלטות המשיב, כי המערערת הייתה מודעת לכך שהחשבוניות הוצאו שלא כדן וכי
- 13 תוכנן כוזב, ועשתה בהן שימוש, על מנת ליצור "כיסוי חשבונאי", ולאפשר ניכוי סכומי
- 14 החשבוניות כדי להקטין את חבות המס שלה. מכאן, ההחלטות בדבר כפל מס, פסילת ספרים
- 15 וקנס.
- 16
- 17 סכום כפל המס, נכון ליום מתן החלטת המשיב (24.8.15) – 2,701,164 ₪, וסכום הקנס נכון
- 18 לאותו מועד – 139,262 ₪.
- 19
- 20 הראיות והממצאים עליהם נשענה מסקנתו זו של המשיב, הינם בתמצית אלה:
- 21

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 15-10-35324 א.ש. טינה חברה לבניין בע"מ נ' רשות המיסים

1 המשיב מצא, כי הפועלים, אשר בגין העמדתם לכאורה לרשות המערערת הוצאו החשבונות,
2 הינם פועלים תושבי הרשות הפלסטינית, אשר הוצאו להם אישורי עבודה על שם עוסקים
3 אחרים – חברת דלויה בע"מ (להלן: "דלויה"), וחברת אליה יהוא בע"מ (להלן: "אליה"), על
4 אף שבפועל היו עובדיה של המערערת, גויסו לעבודה על ידי מנהלה מר מוחמד אלורידאת -
5 שאיננו רשום כבעל מניות בחברה, אך אוחז בייפוי כוח לפעול בשמה - הועסקו על ידי
6 המערערת, והיא אף ששילמה להם את משכורתיהם.
7
8 המשיב לא קיבל את גרסתו של מר אלורידאת, בין היתר, בשל חוסר סבירותה, לדעת המשיב,
9 נוכח טענתו של מר אלורידאת, כי המערערת סיפקה את הפועלים בהם מדובר לחברת דלויה,
10 אשר על שמה הוצאו היתרי העבודה לפועלים, כאשר בפועל, העבירה את הפועלים אל שלוש
11 החברות האמורות לעיל, אשר הוציאו את החשבונות, והן שסיפקו את הפועלים לחברת
12 דלויה. זאת, כאשר איש מבעלי התפקידים בדלויה, לא הכיר מי מהחברות האמורות.
13
14 המשיב גילה סתירות משמעותיות, בין דברי מר אלורידאת בחקירתו, ובין דברי בעל
15 מניותיה הרשום של המערערת, מר יוסף אסור, אשר מסר בחקירתו, כי הוא מעורב בפעילות
16 החברה, לרבות התחשבות עם קבלני משנה ועם לקוחות, טענה שסתרה את גרסת מר
17 אלורידאת שלפיה, הוא מנהל את פעילות החברה לבדו ולמר אסור אין כל נגיעה אליה.
18
19 בעליה של ח.ט, מר חליל טניני הודה בחקירתו, כי חברת ח.ט שבבעלותו, מכרה לעוסקים
20 שונים ובהם המערערת, חשבונות פיקטיביים, אותן הוציאה, מבלי שביצעה עבודה כלשהי
21 עבור אותם עוסקים. בחקירתו באזהרה סיפר, ביחס למערערת, בין היתר: "זאת חברה
22 בבאר שבע, מכרתי לו חשבונות בהרבה כסף, הוא שילם לי אחוזים על מכירת החשבונות...
23 8 אחוז על כל חשבונית ... בצ'קים לפקודת חברת ח.ט ... הייתי הולך עם הצ'קים לבנק של
24 החברה שלו בנק דיסקונט בבאר שבע ומושך את הכסף... 5-6 צ'קים. כל צ'ק היה על סכום
25 של 200,000-300,000 שקל" (נספח 6 לתצהיר עדותו הראשית של מר ארז אבוטבול מטעם
26 המשיב, עמ' 7 שורות 18-28). לדבריו, הוא ושותפו לפעילות האסורה, מר מחמוד מרגה מסרו
27 את החשבונות למר אלורידאת, אותו זיהה בתחילה בכינוי אבו ראמי, וקיבלו ממנו את
28 התמורה המוסכמת.
29
30 מר מחמוד מרגה הכחיש כל קשר להוצאת החשבונות, והכחיש גם, כי פרע המחאות של
31 המערערת שנרשמו לפקודתו.
32

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 15-10-35324 א.ש. טינה חברה לבניין בע"מ נ' רשות המיסים

1 בעלי חברת אזול מר זיין אמין, טען בחקירתו, כי אזול אכן ביצעה עבור המערערת עבודות
2 בניין, לרבות טיח, בניית קירות, ציפוי אבן וכו', עבור המערערת אך לא ידע לציין באילו
3 אתרים בוצעו העבודות, וכל שידע לומר באופן כללי היה, כי בוצעו עבודות בבאר שבע ובקריית
4 גת. מר זיין גם הכחיש בתחילה, כי אזול עבדה עם המערערת באתרים נוספים, ובהמשך,
5 כאשר הופנה לשמות אתרים שנזכרו בחשבוניות שהוציאה אזול למערערת, לא ידע לומר,
6 היכן מצויים אותם אתרים, ומי היו היזמים שעבורם בוצעו העבודות, ולא יכול היה לפרט
7 כיצד בוצעה ההתחשבות עם המערערת בגין אותן עבודות. כאשר הוצגו לפניו ראיות לכך
8 שחלק מההמחאות שנמסרו לאזול על יד המערערת, נפרעו בסניף בנק ברשות הפלסטינית (לא
9 בסניף בנק שבו מנהלת אזול חשבון), לא ידע מה הסיבה לכך והעלה השערה כי ההמחאות
10 נפרעו על ידי חלפן כספים בשם אבו עלי מחברון, אשר אליו העביר לטענתו את ההמחאות,
11 כנגד תשלום במזומן. כאשר הוצגו לפניו ראיות לפירעון המחאות אחרות שהוצאו על ידי
12 המערערת לאזול, על ידי מר אלורידאת בעצמו, בסניף הבנק של המערערת, לא היה בפיו כל
13 הסבר לכך.

14 גם בעליה של חברת דרים, מר חאלד סרחאן טען בחקירתו, כי חברת דרים סיפקה פועלים
15 למערערת וזאת לדבריו, בשלושה אתרים בלבד – שכונת רמות בבאר שבע, קיבוץ צובה
16 ואשדוד – אתרים שבהם בוצעו לדבריו, עבודות בניית דירות מגורים. מר סרחאן לא הכיר את
17 יתר האתרים שנזכרו בחשבוניות שמסרה דרים למערערת, והכחיש כי דרים עבדה עם
18 המערערת באותם אתרים. מר סרחאן נשאל לעניין היכרותו עם כל אחד מהפועלים שברשימת
19 הפועלים, ולא הכיר איש מהם. כאשר הטיח החוקר בפניו, כי באתרים שבקיבוץ צובה
20 ובאשדוד בנתה המערערת מפעל ולא דירות מגורים, לא היה בפיו כל הסבר לכך שטען קודם
21 לכן, כי באתרים אלו נבנו דירות מגורים. מר סרחאן גם הכחיש כל היכרות, עם חברות דלויה
22 ואליה אשר על שמן הוצאו אישורי עבודה של הפועלים.
23 הפועלים אשר נחקרו, לא הכירו מי מבעלי התפקידים בחברות אזול, דרים וח.ט. לדבריהם
24 הועסקו על ידי המערערת, והכירו בהקשר זה את מר אלורידאת בלבד, אשר עמד עימם
25 בקשר, ושילם את שכרם במזומן (נספח 10 לתצהיר מר אבוטבול).

26
27 עוד נמצא, כי החשבוניות שבמחלוקת, אינן מפורטות, ולא התקיימו ביחס אליהן הוראות
28 סעיף 9 א' להוראות ניהול פנקסי חשבוניות.

29
30 המערערת טענה, כי כל החשבוניות שבהן מדובר הוצאו כדין, כנגד תשלום ששולם בגין עבודה .3
31 שבוצעה בפועל על ידי קבלני המשנה, או בגין פועלים שסיפקו למערערת. המערערת סיפקה
32 הסברים לתהיות שעלו מחומר החקירה, וכן טענה ביחס לגרסת מר טניני שלפיה מכרה ח.ט
33 למערערת חשבוניות כוזבות, כי ברקע גרסתו זו אינטרס אישי.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 15-10-35324 א.ש. טינה חברה לבניין בע"מ נ' רשות המיסים

- 1
2 המערערת טענה לחילופין, כי אם יתברר כי החשבוניות הוצאו שלא כדין בשל פגם הקשור
3 לקבלניות המשנה שלה, הרי שלא ידעה ולא יכולה הייתה לדעת על כך.
4
5 לטענת המערערת לא היה מקום להטיל עליה בנסיבות כפל מס, וההחלטה לעניין זה עומדת
6 בניגוד לתכלית החקיקה, אינה מידתית, ואינה מבוססת על תשתית ראייתית מספקת.
7 לסברתה, לכל היותר נכון היה לחייבה בתשלום המס, מבלי להתיר ניכוי התשומות.
8
9 המערערת טענה גם, כי השימוע שבוצע לה במסגרת ההליך בפני המשיב היה לקוי, וכי לא
10 נעשה במסגרתו, כמו גם בחקירה שקדמה לו ניסיון של ממש לרדת לחקר האמת.
11
12 לטענתה, לא היה כל מקום לפסול את ספריה, ולהטיל עליה תשלום קנס.
13
14 כן טענה המערערת, כי חלה התיישנות ביחס להחלטות המשיב, הן לעניין כפל המס, והן לעניין
15 הטלת הקנס, וזאת, באשר חלפו למעלה מחמש שנים, מתום התקופה אליה מתייחסות
16 ההחלטות, ועד המועד בו התקבלו אצל המערערת – 19.9.15, וכאשר לדעת ב"כ המערערת,
17 חלה בנדון הוראת סעיף 77 (ב) לחוק מס ערך מוסף, שעניינה, התיישנות שומה לפי מיטב
18 השפיטה.
19
20 4. למשיב העיד מר ארז אבוטבול, מנהל תחום ביקורת חשבוניות במשרד מע"מ באר שבע, אשר
21 החליט על הטלת כפל המס, פסילת הספרים והקנס. לתצהיר עדותו הראשית, צורף חומר
22 החקירה הרב בעניינה של המערערת. העד העיד גם, על השימוע שנערך למערערת, באמצעות
23 עורך דינה דאז.
24
25 למערערת העיד רק מר מוחמד אלורידאת. בתצהיר עדותו הראשית, פירט את גרסת
26 המערערת והתייחס לראיות המנהליות שהציג המשיב. לשיטתו, תומכות הראיות המנהליות
27 לעניין חברת אזול וחברת דרים, בגרסת המערערת ויש בהן להוכיח כי פעלה כדין.
28
29 5. סבורני, כי יש לדחות את טענת המערערת בדבר התיישנות ההחלטות. זאת, משנקבע בהלכה
30 הפסוקה, כי סמכות המנהל לחייב עוסק בתשלום כפל מס, הינה סמכות נפרדת מסמכותו
31 לערוך שומה על פי מיטב השפיטה, ומשום כך, אינה כפופה להוראת סעיף (77) לחוק. נפסק
32 לעניין זה: "מקובלת עלי קביעת בית המשפט המחוזי הנכבד שלפיה הסמכות לערוך שומה
33 על-פי מיטב השפיטה הינה סמכות שונה ונפרדת מסמכויותיו של המשיב להטיל כפל מס
34 ולהשית קנס מינהלי. תפיסה זו נתמכת בתכליות של סמכויות אלה, עליהן עמדתי בפסיקה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 15-10-35324 א.ש. טינה חברה לבניין בע"מ נ' רשות המיסים

27 שלעיל, שהן מורכבות יותר מהתכלית הגבייתית של הליך השומה על-פי מיטב השפיטה, וכוללות גם תכלית הרתעתית ואף מימד "מעין עונשי". במסגרת המנגנון הקבוע בסעיף 50(א) לחוק, יש לערוך חישוב של המס, אשר העוסק היה צריך לשלם אם לא היה מנכה את מס התשומות שניכה שלא כדין, על מנת לקבוע את גובה כפל המס. מנגנון זה דומה אמנם במידה מסוימת להליך של עריכת שומה על-פי מיטב השפיטה, אולם מדובר במנגנון פנימי המוסדר בסעיף 50(א) לחוק ואין כל מקום לדרוש מהמשיב, להפעיל בהכרח את סמכותו לערוך שומה על פי מיטב השפיטה לפני הפעלת סמכותו לפי סעיף 50(א) לחוק. משהכרעתי כך, נשמטת גם טענת המערערת לביטול החלטת המשיב מחמת התיישנות. כלל התיישנות של חמש שנים, התוחם את התקופה לעריכת שומה על-פי מיטב השפיטה (ומוסדר בסעיף 77(ב) לחוק) עוצב על רקע תכליתיה של סמכות זו, ואין כל הגיון להפעילו בכל הנוגע לסמכויות אחרות שבחוק המע"מ, אשר להן תכליות שונות, או נוספות... יחד עם זאת, מוצא אני לנכון להעיר, מבלי לקבוע מסמרות (מאחר שבסוגיה זו לא נדרשת הכרעה בענייננו), כי לכאורה על המשיב להפעיל את סמכותו להטיל כפל מס, בכפוף לתקופת התיישנות הכללית הקבועה בחוק התיישנות, התשי"ח-1958 כפי שהמשיב אף נוהג לעשות בפועל... [ע"א 3886/12, זאב שרון קבלנות ועפר בע"מ נ' מנהל מע"מ (ניתן ביום 26.8.14), בסעיף 36 לפסק הדין].

6. כאשר נבחנת האפשרות לנכות מס תשומות, כנגד חשבונית שהוצאה שלא כדין, יחול, ע"פ ההלכה הפסוקה, דרך כלל, מבחן אובייקטיבי, לפיו לא יותר ניכוי ע"פ חשבונית שלא הוצאה כדין, תוך הותרת פתח צר, השמור למקרים חריגים, בהם יותר ניכוי, כאשר עוסק הוכיח, כי נקט כל אמצעי סביר, לוודא, הוצאת החשבונית כדין, וזיהוי מוציא החשבונית, וכי לא יכול היה לגלות את הפגם באמצעים סבירים. נפסק, לעניין זה: "אימוץ המבחן האובייקטיבי יכול להביא לתוצאות בלתי רצויות מבחינת הנישום, אשר לא היה שותף לתהליך הרמייה, והאשם לפסול בחשבונית לא נבע ממעשיו שלו. במקרים חריגים ראוי אפוא לאפשר לנישום לנכות את מס התשומות אף אם החשבונית הוצאה שלא כדין מבחינה אובייקטיבית. מקרים כאלו יחולו למשל שעה שהנישום הוכיח כי לא התרשל ונקט את כל האמצעים הסבירים לוודא כי החשבונית הוצאה כדין, לרבות אימות החשבונית וזוהת העוסק. במקרים כאלה, שבהם הנישום יוכיח כי לא גילה, או יהיה יכול לגלות, את הפסול שנפל בחשבונית באמצעים סבירים, יותר לו ניכוי מס התשומות... בכך יושג האיזון הראוי בין השיקולים המתמודדים על הבכורה בשאלת המבחן הראוי לניכוי מס תשומות על-פי חשבוניות כדין" [ע"א 4069/03 מ.א.ל.ר.ז שיווק מתכות בע"מ נ' מנהל מכס ומע"מ, פ"ד נט(5), 836, 851, ור' לעניין זה גם ע"א 3758/96 סלע חברה למוצרי בטון בע"מ נ' מנהל המכס ומע"מ, פ"ד נג(3), 493, 515].

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 15-10-35324 א.ש. טינה חברה לבניין בע"מ נ' רשות המיסים

1 בשונה מן האמור, נפסק לעניין הפעלת סמכות מנהל מע"מ להטיל על עוסק "כפל מס" וקנס
2 מנהלי, בגין ניכוי מס תשומות, ע"פ חשבונית שהוצאה שלא כדין, כי המבחן הנכון הינו מבחן
3 סובייקטיבי, הבוחר, את מודעות העוסק, לכך שהחשבונית הוצאה שלא כדין. יחד עם זאת
4 נפסק, כי בהינתן שחשבונית על פיה נוכה מס תשומות הוצאה שלא כדין, מוחזק העוסק כמי
5 שידע על כך, ועל כן, רובץ על כתפיו הנטל להפריך חזקה זו, ולהראות כי לא הייתה לו מודעות,
6 לכך שהחשבונית הוצאה שלא כדין: "קשה איפוא להלום את המבחן האובייקטיבי הנ"ל עם
7 הסיומות של סעיפים 50(א1) ו-77(ב) לחוק, בהן נקבע במפורש כי היעדר מודעות לפסול
8 שנפל בהוצאת החשבוניות – מהווה, כשלעצמו, הגנה מפני הפעלת הסמכות הנ"ל. גם הריג
9 למבחן האובייקטיבי (שתואר לעיל) איננו פותר את הקושי, שכן הוא עדיין מצמצם באופן
10 משמעותי ביחס להגנות המוסדרת בסעיפים הנ"ל. נראה לפיכך כי לשון הסעיפים הנ"ל
11 מחייבת להחיל – ביחס לסמכות להטיל כפל קנס ולסמכות לפסול פנקסים שבסעיף 77(ב)
12 – מבחן סובייקטיבי. יחד עם זאת, נוכח המבנה שבו מנוסחים הסעיפים, הדרישה להיעדר
13 מודעות מצד העוסק לפסול שבהוצאת החשבונית – מהווה רק "הגנה". לפיכך הדרך
14 ההגיונית לפרש את הסעיפים הנ"ל היא כי עם התמלאות היסוד האובייקטיבי – קיומה של
15 חשבונית שהוצאה שלא כדין – קמה מעין "חזקה" כי העוסק ידע שהחשבונית הוצאה שלא
16 כדין, והנטל מוטל על עוסק להפריך את החזקה האמורה ולהראות למשיב כי הוא היה חסר
17 מודעות בכל הנוגע לעובדה שהחשבונית אותה ניכה כמס תשומות – הוצאה שלא כדין" [ע"א
18 3886/12, זאב שרון קבלנות ועפר בע"מ נ' מנהל מע"מ המוזכר לעיל, בסעיף 42 לפסק הדין.
19 יצויין, כי בקשה לדיון נוסף בפסק הדין, נדחתה בהחלטת כב' הנשיאה בדנ"א 6067/14 זאב
20 שרון קבלנות בנין ועפר בע"מ נ' מנהל המע"מ (ניתנה ביום 6.8.15)].

21
22 לעניין המבחן הסובייקטיבי האמור, חל העיקרון, לפיו אדם ש"עצם את עיניו" נוכח התנהגות
23 או נסיבות חשודות, ונמנע מלבררן, יראה, כמי שהיה מודע לפסול שבהתנהגות או בנסיבות
24 האמורות, וכאשר מדובר בחשבוניות שהוצאו שלא כדין, על העוסק לשכנע, כי נקט בפעולות
25 של ממש, כדי להסיר את החשדות ולוודא תקינות החשבוניות (ע"א 3886/12 האמור לעיל,
26 בסעיף 45 לפסק הדין).

27
28 סבורני, כי התשתית הראייתית עליה נסמכות החלטות המשיב, אכן תומכות במסקנה, כי
29 החשבוניות שבמחלוקת הוצאו שלא כדין, והפרטים שנכללו בהן, לרבות סכום התשלום וטיב
30 השרות או העבודה שבגינן הוצאו לכאורה, אינם נכונים.

31
32 המסקנה האמורה מסתברת, נוכח הודאתו המפורשת של מר טניני, לעניין מכירת חשבוניות
33 כוזבות על ידי ח.ט למערערת, ונוכח הראיות הנסיבתיות שבהודעות יתר הנחקרים, לרבות
34 הקשיים המשמעותיים בגרסת מר זיין (לעניין אזול) ומר סרחאן (לעניין דרים), לרבות העדר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 15-10-35324 א.ש. טינה חברה לבניין בע"מ נ' רשות המיסים

1 היכרות שלהם עם הפועלים, אי הכרת אתרי עבודה, אי ידיעת מר סרחאן את טיב העבודה
2 שביצעה לטענתו דרים עבור המערערת, התמיהות שעלו באשר לפירעון ההמחאות שהוצאו
3 לחברת אזול על ידי המערערת, ויתר הקשיים שפורטו לעיל.
4
5 בהינתן המסקנה האמורה, ובהתאם להלכה הפסוקה שצוטטה לעיל, קמה חזקה בדבר ידיעת
6 המערערת, על הוצאת החשבוניות שלא כדין. המערערת ביקשה להוכיח טענתה בדבר הוצאת
7 החשבוניות כדין, בעדות מר אלורידאת. דא עקא, עדות זו, לא רק שהייתה בגדר עדות יחידה
8 של העד המעוניין בתוצאות המשפט, על המשתמע מכך, אלא שלא היה בה לסברתי, לפתור
9 את הקשיים שעלו בגרסת המערערת, מתוך חומר החקירה שמפורט לעיל, ולא היה בה גם
10 מענה מניח את הדעת, לתייח בדבר נחיצות שיטת העבודה הנטענת, שלפיה פעלה המערערת
11 להוצאת היתרי עבודה לפועלים על שם לקוחותיה (דלויה ואליה), ביצעה את כל הפעילות
12 הדרושה מול הפועלים, ואז העמידה אותם לשרות קבלניות המשנה, על מנת שהן תבצענה
13 באמצעותם את העבודות עבור המערערת, באתרים של לקוחותיה.
14
15 חקירתו הנגדית של מר אלורידאת, העלתה קשיים נוספים בגרסת המערערת. כך בין היתר,
16 העיד מר אלורידאת, כי עבד עם שלושת קבלני המשנה במקביל, בניגוד לטענתו בחקירה לפני
17 חוקרי מע"מ, שלפיה עבד עם כל אחד מהם בתקופה אחרת; מר אלורידאת העיד כי שילם
18 לעובדים במזומן, כאשר התשלום עבור התנאים הסוציאליים דווח בנפרד באמצעות דלויה
19 ואליה, וגם חלק מתלושי השכר הוצאו על ידי חברות אלה, תוך ביצוע התחשבות מולן, אך
20 לא היה יכול להסביר את ההיגיון באופן ביצוע פעולה זה, מה גם שטענותיו לא נתמכו
21 במסמכים כלשהם; העד העיד, כי איננו כותב עברית, ולא ידע לומר מי ערך את חשבוניות
22 המערערת שהוצגו לפניו; העד לא ידע לומר, מה היה טיב העבודה שביצעה המערערת בקיבוץ
23 צובה; לא היה בפי מר אלורידאת הסבר העשוי להניח את הדעת, להוצאת המחאות בגין
24 עבודה, או שירות שסיפקה לטענתו ח.ט למערערת, על שם מר טניני במקום על שם חברת ח.ט,
25 כמו גם לעובדה, שפרע בעצמו המחאות של המערערת שהוצאו לחברת אזול, ויודגש, כי
26 המדובר בסכומים גדולים למדי כאשר אופן הפעולה הנטען והתשלום בפועל לבעלי החברות,
27 עומד לכאורה, בניגוד להוראת סעיף 47 א' לחוק.
28
29 מעבר לכך שגרסת המערערת נשענה כאמור, על עדות יחידה של עד מעוניין, הרי שיש לזקוף
30 לחובתה במאזן הראיות, את הימנעותה מהצגת מסמכים רלוונטיים, לתמיכה בכל מערך
31 ההתחשבות עם לקוחותיה, ועם קבלניות המשנה הנטענות, וכן, העדר הראיות בדבר ביצוע
32 עבודה בפועל על ידי מי מקבלניות המשנה, כגון יומני עבודה, או אישורי מפקחים בשטח,
33 שרטוטים חתומים וכיו"ב.
34

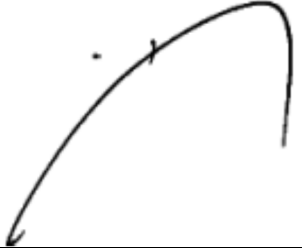

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 15-10-35324 א.ש. טינה חברה לבניין בע"מ נ' רשות המיסים

1 יש גם לזקוף לחובת המערערת, את הימנעותה מהזמנת מי מהנחקרים במסגרת חקירת
2 הרשות, ומניסיון להתמודד עם דבריהם, אשר ביססו את החלטת המשיב. יודגש, כי משלא
3 זומן מר טניני להעיד, וכאשר גרסתו לעניין מכירת חשבונות כוזבות, לא נסתרה בראיות
4 מלבד עדות מר אלורידאת, הרי שנכון, לקבל את גרסתו בעניין זה, כנכונה. כך גם ביחס לכל
5 הפועלים שנחקרו, ואשר הצביעו בבירור על המערערת, כמי שהעסיקה אותם, ועל מר
6 אלורידאת, כאדם היחיד שעמד עמם בקשר, לעניין ביצוע העבודה ולעניין תשלום שכרם.
7 משלא העידה המערערת את מר סרחאן ואת מר זיין, הרי שהסתירות בין דברי כל אחד מהם
8 ובין גרסת מר אלורידאת, נותרות בעינן, ופועלות כמובן לחובת המערערת.
9
10 סבורני איפוא, כי לא עלה בידי המערערת, לסתור את המסקנה המסתברת, ואת החזקה
11 העומדת לחובתה, בדבר מודעותה להוצאת החשבונות שלא כדין, ויתרה מזאת – בקבלת
12 החשבונות על ידה, שלא כנגד סכום התשלום הנקוב בהן, ולא בגין ביצוע עבודה או מתן
13 שירות בפועל.
14
15 מכאן, כי החלטות המשיב בעניין כפל מס, פסילת ספרים וקנס, ניתנו כדין, על יסוד תשתית
16 ראייתית מספקת, והינן סבירות ומידתיות. אין על כן מקום, להתערב בהחלטות אלו.
17
18 8. לפיכך, נדחה הערעור. נוכח היקף ההתדיינות בפועל, ובשים לב לסכומים שבמחלוקת, תשלם
19 המערערת למשיב, הוצאות המשפט בסך 60,000 ₪.

20
21
22
23 ניתן היום י"ב בסיוון התשע"ז, 6 ביוני 2017, בהעדר הצדדים.

24
25
26

גד גדעון, שופט

27
28

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 15-10-35324 א.ש. טינה חברה לבניין בע"מ נ' רשות המיסים

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31

ניתן היום, י"ב סיוון תשע"ז, 06 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

גד גדעון, שופט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 15-10-35324 א.ש. טינה חברה לבניין בע"מ נ' רשות המיסים

1